

Saksgang		
Utvalg/Styre	Møtedato	Saksnr
Formannskap	04.01.2011	007/11
Kommunestyre	11.01.2011	007/11

Vertskommunesamarbeid - Brann Vestvågøy -Flakstad- Moskenes - Værøy

Vedlegg:

Dok.dato	Tittel	Dok.ID
25.11.2010	Opplæringsplan.xls	12980
25.11.2010	Del A - Kostnader.xls	12979

Saksopplysninger:

I forbindelse med Lofotrådet's anbefaling i 2002, var Værøy i forhandling med de øvrige kommunene i Lofoten om et samarbeid innen brann- og feiervesenet.

Kommunen var i flere møter, og konklusjonen den gangen var at Værøy er avhengig av et samarbeid innen dette området dersom vi skal innfri de lover/regler som gjelder innen brann. Ordfører og kst.teknisk sjef var så sendt som i sommer på møte i Vestvågøy, der grunnlaget for denne saksutredningen ble lagt.

Situasjonen innen brannvernet på Værøy er kritikkverdig. Vi mangler en del utstyr, og brannmannskapet har ikke den opplæringen som er minstekravet innen brannvern. Som kst. Brannsjef, vil jeg på det sterkeste anbefale at Værøy kommune inngår et slikt samarbeid som skissert nedenfor.

Saksopplysninger:

DIMENSJONERING AV LOKAL BRANNBEREDSKAP – VÆRØY KOMMUNE

SAKSDOKUMENTER:

- ROS-analyse fra Norsk Brannvernforening

Bakgrunn/historikk:

Allerede i 2002 anbefalte Lofotrådet at man skulle få til et "Oppgavefordelingsprosjekt" i Lofoten. I prosjektet ble det foreslått 6 – 8 forskjellige samarbeidsområder, hvor et av disse var samarbeid innen brann- og feiervesenet. Utgangspunktet var at samtlige 6 kommuner skulle delta, men gjennom vedtak i de respektive kommunestyrene i løpet av 2004 og 2005, trakk Vågan og Røst seg ut av prosjektet. Imidlertid var signalene fra de andre kommunene positive sett i relasjon til et framtidig samarbeid mellom de 4 gjenstående kommunene, og videre utredning ble foreslått. Imidlertid fattet Vestvågøy formannskap 29.6.2005 vedtak om at man også måtte se på andre organisasjonsformer/økonomi enn tidligere skissert. (Vedtatt delegert i KS-sak 041/05.) Dette medførte i praksis at det var nødvendig med en ny ROS-analyse for samtlige av de 4 kommunene. Etter en felles bestilling fra disse kommunene i

2006, ble det i 2007 levert en ROS-analyse utarbeidet av Norsk brannvernforening. Bestillingen ble utvidet til også å omfatte forslag til felles brannordningsdokument. Rosanalysen ble ferdigstillet våren 2007, mens forslag til brannordningsdokument ble ferdigstilt av konsulent Øyvind Engdahl, Norsk brannvernforening, i november 2007. Stort arbeidspress i administrasjonen i Vestvågøy medførte at saken ble satt på vent til 2009/10.

Vestvågøy kommunestyre fattet i KS-sak 004/10, 2.3.2010, slikt vedtak vedr. feie- og tilsynstjenesten i kommunen:

"Vestvågøy kommune ønsker å legge feie- og tilsynstjenesten inn i et interkommunalt brannvernsamarbeid i Vest-Lofoten. Rådmannen bes ta dette inn i sak om brannvernsamarbeidet som legges fram våren 2010.

Betaling for feiing og tilsyn skal skje som et fast årlig gebyr, differensiert for feiehyppighet. Ny betalingsordning iverksettes fra interkommunalt brannvernsamarbeid er etablert, og det er laget lokal forskrift for tjenesten. "

Flakstad, Moskenes og Værøy har gitt uttrykk for at de ønsker et samarbeid med Vestvågøy kommune også når det gjelder gjennomføring av feiing, og at den modellen som Vestvågøy kommune måtte legge opp til, kan benyttes i samtlige kommuner som er med i samarbeidet.

SAKSOPPLYSNINGER:

Gjeldende lovverk:

- Lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (Brann- og eksplosjonsvernloven).
- Forskrift av 26. juni 2002 nr. 729 om organisering og dimensjonering av brannvesen (Dimensjoneringsforskriften), med veiledning.

Kommunen skal overfor sentral tilsynsmyndighet (Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap) kunne dokumentere at brannvesenet er tilfredsstillende dimensjonert og organisert. Kommunen må dermed kunne dokumentere at Dimensjoneringsforskriftens krav til organisering, utrustning og bemanning oppfylles alene eller i samarbeid med andre kommuner. Dokumentasjonen skal i tillegg til Dimensjoneringsforskriftens standardkrav (minstekrav) omfatte og baseres på en risiko- og sårbarhetsanalyse. Dersom kommunen etter kartlegging av risiko og sårbarhet avdekker forhold som ikke kan ivaretas gjennom forskriftens minstekrav, særskilte forebyggende tiltak og samarbeidsavtaler, må brannvesenet tilføres ytterligere ressurser. Ferdig dokumentasjon skal oversendes Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, som vurderer om dokumentasjonen er tilfredsstillende.

Det vil bli utarbeidet to saksfremlegg som har følgende siktemål:

- A. Vurdere og vedta nødvendig lokal beredskap i kommunen, uavhengig av samarbeidsløsninger. Vurderingen er basert på forskriftens minimumsløsninger, ROS-analyse samt brannsjefens kommentarer/vurderinger. NB! Dimensjonering av brannvesenets forebyggende oppgaver samt lederoppgaver ligger i del B.
- B. Foreslå samarbeidsmodell og omfang av et interkommunalt brannvernsamarbeid inkl. feiertjenesten, samt vedta valg av løsning
- C. Vedta ferdig utarbeidet forslag til felles interkommunal brannordning som ligger vedlagt saken.

Punktene A og B skiller på den beredskapen som kommunen må løse lokalt kontra de områdene innen brann/feiing hvor det kan inngås samarbeidsløsninger. Dimensjoneringsforskriften setter bl.a. både standardkrav til størrelse på mannskapsstyrke, beredskapsnivå på denne samt krav til innsatstid (tid fra alarm går til brannmannskapene er i arbeid på skadestedet). Det er for eksempel krav om 10 minutters innsatstid til

sykehjem/pleieinstitusjoner samt tett trehusbebyggelse. Innsatstid til et tettsted skal ikke overstige 20 minutter. (Nyanser og presisering av begrepet innsatstid finnes lenger ute i dokumentet.)

Avstandene i det geografiske samarbeidsområdet Vestvågøy, Flakstad, Moskenes og Værøy er så store at samtlige kommuner må ha en "lokal" beredskap, da denne ikke lar seg løse gjennom interkommunalt samarbeid. For Værøy kommune avdekket ROS-analysen flere "lokale" beredskapsmessige forhold som vil bli vurdert under punkt A. Et eventuelt vedtak om å øke dagens beredskap med bakgrunn i den avdekkete risiko/sårbarhet, må avgjøres av Værøy kommunestyre alene (dvs. berører ikke de tre andre kommunene). Denne saken omfatter del A.

Punkt B vil ta for seg de områdene som lar seg løse gjennom interkommunalt samarbeid, herunder bl.a. administrative funksjoner, tilsyn og feiing, og vil konkludere med anbefalt modell for interkommunalt samarbeid.

Punkt C vil være selve brannordningsdokumentet som skal vedtas, og som i etterkant blir oversendt Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap. Dette dokumentet følger saken om interkommunalt brannvernsamarbeid.

A: DIMENSJONERING AV BRANN- OG REDNINGSBEREDSKAPEN I VÆRØY KOMMUNE

ALTERNATIVE LØSNINGSFORSLAG:

0. Videreføring av dagens beredskapsnivå
1. Økt/endret dimensjonering pga kartlagt risiko

Nærmere om alternativene:

0. Videreføring av dagens beredskapsnivå

Dagens beredskapsnivå avviker i dag ganske kraftig fra Dimensjoneringsforskriftens standardkrav (minimumskrav). ROS-analysen avdekket bl.a. at kompetansekravene ikke er tilfredsstillende, i tillegg til at utstyret må kompletteres på flere områder. Dimensjoneringsforskriftens forutsetninger og forventninger til innsatsstyrken vil dermed ikke alltid være tilstede. Kommunestyret må ta stilling til om denne risikoen/sårbarheten aksepteres.

1. Økt/endret dimensjonering pga kartlagt risiko

ROS-analysen, ferdigstilt i 2007, samt tilleggssbefaring i kommunen i 2010, avdekket enkelte "lokale" beredskapsmessige forhold som vil kunne medføre behov for økning/ending av dagens beredskapsnivå. Kort gjelder dette:

- 1 Beredskapsmessige mangler:
 - Brannstasjonen mangler garderobeforhold, toalett og dusj
 - Behov for ny førsteutrykningsbil
 - Oppdatering av vernebekledning brannmannskap, inkl. friskluftutstyr og luftkompressor
 - Behov for ekstra pumpe, 800 – 1000 liter/minutt
 - Komplettering av slangeutstyr, herunder kuplinger og slangespisser
 - Frigjørings- og førstehjelpsutstyr
 - Komplettering av kommunikasjonsutstyr
2. Manglende kompetanse:
 - Behov for å øke øvelseshyppigheten
 - Røykdykkerkompetanse

- Brevkurs i brannvern ikke gjennomført
- Grunnutdanning brannkonstabel, Deltidsreformen – Opplæring ikke påbegynt
- Utrykningsledere – Fire stk. må inneha denne funksjonen samt kompetansen – Fire stk. mangler denne kompetansen i dag.
- Utrykningssertifikat

3. Sårbarhet ved nyrekruttering.

DAGENS DIMENSJONERING – Dimensjoneringsforskriftens minimumskrav er skrevet inn i kursiv:

Dimensjonering og lokalisering:

"Enhver kommune skal ha beredskap for brann og ulykke som sikrer innsats i hele kommunen innenfor krav til innsatstider etter § 4-8. Samlet innsatsstyrke skal være minst 16 personer, hvorav minst fire skal være kvalifiserte som utrykningsledere. Beredskapen skal legges til tettsteder der slikt finnes. Et tettsted kan dekkes av beredskap fra annet tettsted innenfor krav til innsatstider etter § 4-8." (Dim.forskrift. § 5-1)

Værøy brannvesen har én brannstasjon. Brannstasjonen ligger på Sørlandet, godt lokalisert i forhold til de forskjellige risikoobjektene i kommunen, samt brannmannskapenes bosted. Stasjonen har imidlertid ikke tilfredsstillende garderobeforhold. Brannvesenet disponerer ikke tilfredsstillende brannbil, men har én motorpumpe med tilhørende utstyr og slangemateriell. Utstyret generelt trenger komplettering, herunder også brannmannskapenes vernebekledning.

Værøy brannvesen består i dag (ROS-analyse av 2007) av 14 mann med annen hovedarbeidsgiver. Brannmannskapene skal være fast ansatt i kommunen i deltidsstillinger. Det er ikke ansatt utrykningsledere. Brevkurs i brannvern samt deltidsreformen, brannkonstabelens grunnutdanning, er enda ikke påbegynt. Brann varsles via 110-sentralen i Bodø.

Innsatstider:

"Til tettbebyggelse med særlig fare for rask og omfattende brannspredning, sykehus/sykehjem m.v., strøk med konsentrert og omfattende næringsdrift og lignende, skal innsatstiden ikke overstige 10 minutter.

Innsatstiden kan i særskilte tilfeller være lengre dersom det er gjennomført tiltak som kompenserer den økte risiko. Kommunen skal dokumentere hvordan dette er gjennomført. Innsatstiden i tettsteder for øvrig skal ikke overstige 20 minutter. Innsats utenfor tettsteder fordeles mellom styrkene i regionen, slik at fullstendig dekning sikres. Innsatstiden i slike tilfeller bør ikke overstige 30 minutter. (Dim.forskrift. § 4-8)

Konsulentrapporten konkluderer med krav til innsatstid på 10 minutter til Værøy omsorgssenter.

Definisjonen på "tettsted" er *Tettbygget område med minst 200 bosatte, der avstanden mellom husene normalt ikke overstiger 50 meter. Tettsted avgrenses uavhengig av administrative grenser.* Statistisk sentralbyrå utgir oversikt over tettsteders størrelse. Værøy har ett tettsted, Sørland, med 583 innbyggere. For bebyggelsen utenfor dette tettstedet er dermed kravet til innsatstid 30 minutter.

Vaktberedskap:

"I spredt bebyggelse og i tettsteder med inntil 3 000 innbyggere kan beredskapen organiseres av deltidspersonell uten fast vaktordning. Til tider hvor det ikke kan forventes tilstrekkelig oppmøte ved alarmering skal det opprettes lag med dreierende vakt." (Dim.forskrift § 5-3)

Brannmannskapene på Værøy er per i dag utskrevet (de er enda ikke deltidsansatt), de har annen hovedarbeidsgiver og er ikke underlagt noen form for vaktberedskap. Brannmannskapene bærer personsøker så lenge de oppholder seg i kommunen, og rykker ut på alarm så sant de kan.

Brannsjefen har plikt til å opprette vaktberedskap til tider hvor det ikke kan forventes tilstrekkelig oppmøte ved alarmering. Dette kan være aktuelt på spesielle høytidsdager og i ferier.

Røyk- eller kjemikaliedykking:

"Før røyk- eller kjemikaliedykking iverksettes, skal utrykningsleder eller røykdykkerleder og et nødvendig antall kvalifiserte røyk- eller kjemikaliedykkere og tilstrekkelig utrustning være ankommet skadestedet, og personellens sikkerhet ved gjennomføring av innsatsen skal være vurdert." (Dim.forskrift § 4-9)

Værøy brannvesen er ikke satt opp med innvendig røykdykkertjeneste. Nærmeste kompetanse innen røykdykking finnes i Bodø, med en innsatstid på mellom 1 – 1,5 time. *Dimensjoneringsforskriften* stiller ikke krav til røykdykkertjeneste i kommunen, men det stilles krav til mannskapets sikkerhet dersom tjenesten etableres. Før røykdykkerinnsats iverksettes må minst tre røykdykkere pluss sjåfør med tilgang på 2 000 liter vann være ankommet og organisert på skadestedet. Røykdykkerne må gjennomføre og bestå en årlig fysisk test for å kunne utøve denne funksjonen. Ved ikke bestått fysisk test tas røykdykkeren ut av røykdykkerfunksjonen inntil ny test er gjennomført. Værøy brannvesen er ikke oppsatt med kjemikaliedykkere/-utstyr. Ved behov må dette i dag rekvireres fra Bodø brannvesen.

Øving av beredskapen:

"Alt personell som inngår i beredskapen skal jevnlig øves for de oppgaver de kan forventes å bli stilt overfor i brann- og ulykkestilfeller. Den samlede beredskap innenfor kommunen eller brannvernregionen skal øves slik at samband og kommandolinjer fungerer tilfredsstillende." (Dim.forskrift § 4-13)

Øvelseshyppighet:

Brannkonstabel Værøy
6 øvelser á 3 timer per øvelse

Gamle forskrifter satte en øvelseshyppighet til 6 øvelser á 3 timer per år. Det er ikke gjennomført øvelser det siste året.

Brannvesenet er et brann- og redningsvesen, og kommer bort i forskjellige typer oppdrag samfunnet forventer skal løses. For å kunne håndtere en bygningsbrann må mannskapet være øvet i slukketeknikk/-taktikk, oppstilling på et skadested, få vann fram til objektet (pumpesystemer på biler, opptak fra sjø/elv/åpen kilde, trykkforsterking ved lange slangeutlegg etc.), arbeid i stige, arbeid på tak, bruk av motorsag, kommunikasjon samt samordning på skadestedet for å nevne noe.

Ved bilulykker skal mannskapet kunne utøve førstehjelp, ulike typer frigjøringsteknikker, sikring av skadested (herunder skumlegging, evt. sikre selve kjøretøyet fra å skli etc.), båretransport/redning i bratt terreng, etc.

Andre arbeidsoppgaver kan være lensing av båter/kjellere, gressbranner, innsatsstyrke ved akutte oljeutslipp etc.

Overordnet vakt:

"I kommuner eller brannvernregioner med tettsteder med mer enn 2 000 innbyggere skal det være dreiende overordnet vakt. Brannsjef og stedfortreder skal inngå i vaktordningen. Overordnet vakt skal kunne lede samtidig innsats på flere skadesteder. Flere kommuner kan ha felles overordnet vakt." (Dim.forskrift § 5-6)

Innbyggertallet på Sørland utløser ikke kravet om overordnet vakt. I de kommuner/brannvernregioner som ikke har krav om dreierende overordnet vakt, ivaretas overordnet ledelse av brannsjefen eller dennes stedfortreder når de er tilgjengelige. For øvrig ivaretas myndigheten av utrykningslederen dersom det ikke er etablert samarbeidsavtaler om felles overordnet ledelse med andre kommuner. Dersom det opprettes et vertskommunesamarbeid mellom kommunene Vestvågøy, Flakstad, Moskenes og Værøy, hvor Vestvågøy kommune er vertskommune, må det utarbeides instruks som ivaretar og samordner overordnet ledelse med lokal ledelse på skadestedet.

Utrustning til brannbekjemping og ulykkesinnsats

"Brannvesenet skal disponere egnet og tilstrekkelig utstyr med høy driftssikkerhet til innsats ved de branner og ulykker som kan forventes, herunder transportmidler, pumper, slanger og annet slokkeutstyr, samt utstyr til bruk ved akutt forurensning.

I områder hvor tilstrekkelig vann til brannslukking ikke umiddelbart kan skaffes til veie, skal brannvesenet medbringe vann til slokking." (Dim.forskrift § 6-1)

Brannvesenet må bringe med seg vann til slokking når det varsles brann i:

- Frittliggende bebyggelse, gårdsbruk, boligstrøk og lignende uten tilstrekkelige slokkevannkilder
- Brannobjekt hvor avstanden til sikker slokkevannkilde vil kreve lengre slangeutlegg enn 300 m
- Skogområder med fare for brannsmitte til bebyggelse som ikke har tilstrekkelige slokkevannkilder
- Tettbebyggelse der brannvesenets førsteinnsatsstyrke ikke kan regne med å få tilstrekkelig hjelp til fødeutlegg osv. i løpet av 4-6 minutter

For å oppfylle tankbilkravet forutsettes det at samlet tankkapasitet utgjør minst 8 – 10 000 liter. Pumpekapasiteten bør ikke være mindre enn 1000 l/min.

Særskilt utrustning til bruk ved ulykker med personskade

"Brannvesenet skal disponere egnet utstyr til redningsinnsats ved ulykker, herunder førstehjelps- og frigjøringsutstyr. Alternativt kan kommunen inngå avtale med annet brannvesen eller annen beredskapsenhet om slik redningsinnsats innenfor kommunens ansvarsområde." (Dim.forskrift § 6-4)

Brannvesenet skal kunne unnsette, og om nødvendig frigjøre, personer som er kommet til skade ved ulykker. Brannvesenet skal kunne gi nødvendig førstehjelp til de skadede. Det anbefales at innsatstiden for ankomst med redningsutstyr til trafikkuhell maksimalt er 30 minutter. Innsatstiden gjelder også når det er inngått samarbeidsavtale. På steder med svært lav risiko for trafikkuhell kan lengre innsatstid aksepteres.

Værøy brannvesen disponerer ikke frigjøringsutstyr per i dag.

VURDERING:

Faglige og generelle forhold:

Forventinger til innsatsstyrken etter standard dimensjonering:

Branner og ulykker kan for enkelthetsskyld deles inn i tre kategorier: "Liten", "Større", "De største". Det er forventet at brannvesen som er dimensjonert etter standardkravene (minimumskravene) skal kunne håndtere "Liten" og "Større" brann/ulykke.

Etter standardkravene skal enhver kommune ha et brannvesen med minst 16 personer, men med ulike krav til vaktberedskap, avhengig av tettstedets innbyggertall.

"Liten" brann eller ulykke: Minst 4 mannskaper av en minste innsatsstyrke på 16 mannskaper pluss eventuell støttestyrke (for eksempel sjåfør på tankvogn) skal utgjøre en førsteinnsatsstyrke. Denne forventes å være i stand til å iverksette effektiv og sikker

redning/slokking/begrensning i en "liten" brann eller ulykke. "Liten" brann eller ulykke kan være:

- Brann innenfor frittliggende bygning eller forskriftsmessig "liten" branncelle (ca. 100 – 150 m²)
- Brann i frittliggende fritidsbolig (ca. 100 – 150 m²)
- Bilbrann
- Trafikkuhell med 1-2 biler involvert
- Pipebrann
- Mindre branner

"Større" brann eller ulykke: Etter 10 – 15 minutter fra førsteinnsats er iverksatt, er det forventet at samlet minst 12 – 14 mannskaper av en minstestyrke på 16 mannskaper er i innsats. Denne innsatsstyrken skal kunne håndtere en "større" brann eller ulykke på en effektiv og sikker måte. "Større" brann eller ulykke kan være:

- Brann med spredning utover "liten" branncelle
- Brann innenfor forskriftsmessig brannseksjon
- Totalbrann i bygning med forskriftsmessig avgrenset størrelse som bolighus i tettbebyggelse, rekkehus, overnattingssted
- Trafikkulykker med mer enn 2 biler involvert

Forutsetninger for innsatsen:

Når et førsteinnsatslag med minst 4 mannskaper med støttestyrke skal kunne håndtere en "liten" brann eller ulykke, og en samlet styrke med minst 12 – 14 mannskaper en "større" brann eller ulykke, forutsettes det at innsatsen kan skje:

- I objekter som er brannteknisk oppdelt i forskriftsmessige arealer, jfr. byggeforskrifter
- Med tilstrekkelig slokkevann
- Innenfor fastsatt innsatstid
- Med kvalifisert personell
- Med tilstrekkelig og tilfredsstillende utstyr
- Effektivt og direkte fra brannobjektets utside (inntil 1-2 etasjer eller når bygningen er tilrettelagt for utvendig redning og slokking)
- Med firemannslaget hvor røykdykkerinnsats utøves i henhold til røyk- eller kjemikaliedykkerveiledningen
- Med samlet styrke på minst 12 – 14 mannskaper hvor røykdykkerinnsats utøves i henhold til røyk- og kjemikaliedykkerveiledningen

Risiko/sårbarhet ved dagens beredskap:

1. Beredskapsmessige mangler:

- *Oppgradering av brannstasjon:*

Brannstasjonen gir i dag ikke muligheter for dusj/vask for brannmannskapene etter innsats. Det er heller ikke tilfredsstillende garderobeforhold. Man bør også legge til rette for innlagt vann for tilfredsstillende vask og renhold av kjøretøy og utstyr. Stasjonen bør også inneholde et enkelt kontor med telefon.

Grovt stipulerte kostnader i forbindelse med oppgradering av brannstasjon: Ca. kr 1 000 000,-.

- *Behov for ny førsteutrykningsbil:*

Eksisterende brannbil, Mercedes Unimog, er moden for utskifting. Den var ute av drift under befarings gjennomført sommeren 2010. Bilen har ikke pumpe med evakuering og kan dermed ikke inngå som selvstendig pumpemateriell ved innsats uten ekstern vannforsyning etter at vanntank er tømt. Vanntanken er også liten, ca. 1200 liter.

Stipulerte kostnader i forbindelse med innkjøp av "ny" førsteutrykningsbil: Kr 80 000,-.

- *Behov for tankvogn:*

Konsulentrapporten omtaler ikke tankvognbehovet spesielt for Værøy. De fleste steder i kommunen er avstanden fra hydrant/åpen vannkilde nærmere brannobjekter enn 300 meter. Dersom kommunen går til anskaffelse av Vestvågøy kommunes gamle førsteutrykningsbil, har denne en tankkapasitet på 4 000 liter vann. Der det er behov for tankvogn, snakker man om samlet tankkapasitet på 8 – 10 000 liter. Det kan dermed være fornuftig å vurdere å beholde gammel Unimog med sin tankkapasitet på 1 200 liter vann, samt inngå samarbeidsavtale med Avinor om å kunne supplere med helikopterbasens lufthavnbil.

- *Oppdatering av vernebekledning av brannmannskapene, inkl. friskluftutstyr:*

Det kan se ut som om ytterbekledning samt vernehansker tilfredsstiller dagens forskriftskrav, mens både hjelmer og støvler må skiftes ut med godkjent utstyr. Brannvesenet har ikke beskyttelsesmasker til bruk under innsats i røykfyllt miljø. De er heller ikke oppsatt med fullstendig åndedrettsbeskyttelse som vil være påkrevd ved bilbrann, og som også kan være en forutsetning for utvendig slokking der røyken er tett.

Stipulerte kostnader knyttet til vernebekledning: Ca. kr 121 000,-

Stipulerte kostnader knyttet til friskluftutstyr: Ca. kr 94 500,-

Stipulerte kostnader luftkompressor: Ca. kr 150 000,- (Samarbeid m/Avinor må vurderes)

- *Oppdatering av annet materiell:*

Brannvesenet mangler pumpe med kapasitet på 800 – 1000 liter/minutt (lett bærbar evt. flytepumpe) med tanke på vannfylling og trykkforsterkning. Slangemateriell inkl. grenrør og strålespisser må kompletteres, i tillegg til at kommunikasjonsutstyret må kompletteres. Brannvesenet mangler førstehjelpsutstyr, frigjøringsutstyr i tillegg til skumutstyr i forbindelse med bl.a. trafikkulykker.

Stipulerte kostnader knyttet til pumpe: Ca kr 88 500,-.

Stipulerte kostnader knyttet til slangemateriell, strålespisser, grenrør: Ca kr 48 000 ,,-.

Stipulerte kostnader knyttet til kommunikasjonsutstyr: Ca kr 23 000,-.

Stipulerte kostnader knyttet til førstehjelpsutstyr og skumutstyr: Ca kr 11 000 ,,-.

Stipulerte kostnader knyttet til frigjøringsutstyr, inkl. løfteputer: Ca kr 184 000,-.

2. Manglende kompetanse:

- *Behov for å øke antall øvelser fra dagens 6 til 10 øvelser:*

Brannmannskapet skal i dag ha 6 grunnøvelser i løpet av et år, tilsvarende 18 timer. Denne hyppigheten er ikke fullt ut tilstrekkelig til å gi brannkonstablene de nødvendige forutsetninger for å løse de ulike arbeidsoppgavene de sannsynligvis møter på et skadested. Mer alvorlig er det at øvelser i sin helhet ikke blitt gjennomført den senere tiden. Konsulentrapporten anbefaler et noe lavere antall øvelser på Værøy enn for resten av regionen.

Brannsjefens vurdering/kommentar:

Værøy kommune antas å ha gjennomsnittlig 0,5 – 1,0 bygningsbranner per år, mens totalt antall utrykninger ligger på 1,0 – 1,5. Dette gir en stor begrensning i mannskapets erfaringsbygging innen praktisk brannslokking/redningsarbeid. Med bakgrunn i logistikk må også Værøy påregne å "stå alene" under selve akutthendelsen, hvor ekstern bistand først kan forventes etter 1 – 2 timer. For å kompensere lav ulykkesfrekvens må øvelsesantallet økes fra 6 – 10 øvelser årlig.

Kostnader knyttet til økt øvelseshyppighet: Ca. kr 33 000,-.

- *Manglende røykdykkerberedskap – Hvordan brannvesenets forutsetninger for innsats påvirkes og vurderes:*

Dimensjoneringsforskriften stiller ikke krav om at ethvert brannvesen skal ha røykdykkere. Innsats med røykdykkere innebærer imidlertid større muligheter for redning av liv, helse, miljø og materielle verdier enn ved annen innsats. Det er erfaring for at forebyggende innsats kombinert med røykdykkerinnsats, er brannvesenets mest effektive virkemiddel for å redusere skader. Mange brannvesen vil kunne oppfatte det som et krav fra publikum om å

etablere røykdykkertjeneste. Kommunen må, etter en samlet kartlegging av kommunens bygningsmasse og risikoobjekter, vurdere om den får vesentlig mer igjen for å etablere røykdykkerinnsats enn hva kostnadene tilsier.

Røykdykking er risikofyllt arbeid, hvor det er utarbeidet sikkerhetsrutiner gjennom sentrale veiledninger for hvordan og hva tid røykdykking kan iverksettes. I tillegg til grunnkompetanse og øvelser stilles det krav om gjennomført og bestått fysisk test, hvor arbeidsgiver har ansvar for å legge til rette for fysisk trening. Dersom testen ikke bestås, tas røykdykkeren ut av tjeneste inntil ny test er gjennomført og bestått.

Værøy brannvesen har sannsynligvis et gjennomsnitt på 0,5 - 1 bygningsbranner i løpet av et år sammenliknet med andre kommuner. Statistikken omfatter alt fra branntilløp med kun røykutvikling til fullt nedbrent hus. Brannmannskapene er innkallingsmannskaper uten fast vaktordning, noe som resulterer i at ikke alle kan møte hver gang. Erfaringsbygging tar dermed lang tid. Manglende erfaring kan føre til at røykdykkeren ikke er forsiktig nok under innsats, da han/hun ikke har tilegnet seg nok kompetanse på å lese brannbildet under en reell brann. For å kunne ivareta røykdykkerens sikkerhet under innsats, må derfor øvelsesantallet kompensere for manglende reelle hendelser. Kostnadene ved å innføre røykdykkertjeneste i Værøy kommune stipuleres dermed til å bli:

Investeringskostnader (grunnopplæring samt utstyr): 530 000,- (kompressor tatt ut)

Årlige driftskostnader (øvelser/service og vedlikehold): 218 000,-

Brannsjefens vurdering: Røykdykkertjeneste er beredskapsmessig en av brannvesenets viktigste funksjoner, men med en årlig ulykkesfrekvens så lav som skissert over bør sikkerheten søkes løst på andre måter og ikke knyttes til brannvesenets beredskap. Med så lav hendelsesfrekvens vil det være vanskelig å tilegne nødvendig kompetanse som ivaretar røykdykkerens sikkerhet under innsats uten å legge øvelseshyppigheten svært høyt. Det vil dermed ikke være samfunnsøkonomisk forsvarlig å bygge opp og drifte en tilstrekkelig effektiv og ikke minst sikker røykdykkertjeneste i Værøy kommune.

Velger kommunen ikke å ha røykdykkere, må brannvesenets i enda større grad satse på brannforebyggende arbeid. Sykehjemmet må bl.a. tilrettelegges særskilt, herunder fullsprinkles.

- *Brevkurs i brannvern:*

Kun to av brannmannskapene har gjennomført brevkurs i brannvern. Brevkurset er "inngangsbilletten" til videre utdanning, herunder deltidsreformen (brannvesenets grunnutdanning). Brevkurset er i dag nettbasert.

Kostnader knyttet til gjennomføring av brevkurs: Ca kr 48 000,-.

- *Deltidsreformen – Brannkonstabelens grunnutdanning, samt kompetansekrav til utrykningsledere:*

Kompetansekrav til deltidsbrannkonstabler (deltidsreformen) og deltids utrykningsledere trådte i kraft i 2007, med krav om gjennomføring innen utgangen av 2012, jfr. Forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesen, § 8-5 avsn. 1 og 2. Deltidsreformen fordrer samarbeid over kommunegrensene, mens siste ledd av utdannelsen for utrykningslederne foregår på Norges brannskole, hvor inntak per i dag er begrensningsen. I tillegg til utfordringer omkring den praktiske gjennomføringen, vil kostnadene være store. Deltidsreformen omfatter i dag samtlige personer i Værøy brannvesen og er enda ikke påbegynt. (Ca. kr. 46 000,- per mann). Blant utrykningslederne er det i dag ingen som tilfredsstiller kravene. Siste ledd i denne utdannelsen er et 6 ukers kurs. (Ca. kr. 80 000,- per mann hvor ca 50 % av kostnadene er knyttet til tapt arbeidsfortjeneste.)

Kostnader knyttet til deltidsreformen: Ca kr 506 000,-.

Kostnader knyttet til utrykningsledere: Ca kr 320 000,-.

- *Manglende klasse II:*

Brannvesenet har i dag 5 stk som innehar denne kompetansen. Avhengig av kompetanse ved nyansettelser samt tilgjengeligheten til de 5 som allerede er i systemet, må kommunen vurdere nødvendigheten av opplæring av flere sjåførere.

- *Utrykningssertifikat:*

1.mars 2002 trådte *Forskrift om opplæring og kompetansebevis for fører av utrykningskjøretøy* i kraft. Brannvesenet har per i dag 2 stk med gyldig utrykningssertifikat og bør økes med 10 stk. (Dette tallet ligger til grunn i søknaden om skjønnsmidler. Dersom skjønnsmidler ikke blir tildelt, bør antallet reduseres etter en nærmere kvalitetssikring.)
Kostnader knyttet til opplæring og kompetansebevis for 10 sjåførere: Ca kr 350 000,-.
(Samme "enhetspris" som for Flakstad og Moskenes lag til grunn. Noe påslag i prisen avhengig av hvor kurset kan gjennomføres må påregnes.)

3. Nyrekruttering:

Konsulenten konkluderer i sin rapport med en sårbarhetsanalyse som viser at det er vanskelig å få rekruttert nye mannskaper til brannvesenet i flere kommuner. Dette mener han skyldes at mange menn har sitt arbeid på sjøen og er avskåret fra å delta i brannberedskapen. For å avhjelpe problemet foreslås det å rekruttere flere kvinner til å være med som deltidsmannskaper. Dette har vist seg å være vellykket flere andre steder.

Økonomiske konsekvenser – Belastes Værøy kommune alene:

Investering:

Oppgradering av brannstasjon: 1 000 000
 "Ny" førsteutrykningsbil: 80 000,-
 Oppgradert vernebekledning inkl. røykmasker: 121 000,-
 Fullstendig åndedrettsvern, 3 stk. (inkl. luftkompressor): 244 500,-
 Pumpe: 88 500,-
 Komplettering slangemateriell, grenrør, strålespisser, vannvegg : 48 000,-
 Komplettering kommunikasjonsutstyr: 23 000,-
 Førstehjelps- og skumutstyr : 11 000,-
 Frigjøringsutstyr inkl. løfteputer og kjettinger til hurtigfrigjøring: 184 000,-
Sum investering: 1 800 000,-

Drift:

Øke øvelsesshyppigheten fra 6 til 10 øvelser per år: 33 000,-
 Brevkurs i brannvern – Opplæring av 15 stk: 48 000,-
 Deltidsreformen – Opplæring av 11 stk: 506 000,-
 Utrykningsledere – Opplæring av 4 stk: 320 000,-
 Utrykningssertifikat – Opplæring av 10 stk: 350 000,-
Sum drift: 1 257 000,-

Det ble i sommer søkt fylkesmannen om tildeling av skjønnsmidler for gjennomføring av deltidsreform, utrykningsledere samt utrykningssertifikat i løpet av en tre-årsperiode sammen med Vestvågøy, Flakstad og Moskenes. Det ble søkt om at 80 % av kostnadene skulle dekkes av fylkeskommunen, mens 20 % av kostnadene dekkes av den respektive kommune. Det er i skrivende stund ikke kommet tilbakemelding på søknaden.

OPPLÆRINGSKOSTNADER 2011 - 2013 MED OG UTEN TILDELTE SKJØNNSMIDLER

	Vestvågøy	Flakstad	Moskenes	Værøy
2011 - Totalkostnader	436 000	243 000	323 000	449 000
2011 - Korr.kost skjønnsm.	87 140	48 567	64 555	89 738
2012 - Totalkostnader	482 000	323 000	323 000	323 000
2012 - Korr.kost skjønnsm.	96 334	64 555	64 555	64 555
2013 - Totalkostnader	402 000	277 000	368 000	404 000
2013 - Korr.kost skjønnsm.	80 345	55 362	73 549	80 744

KONKLUSJON:

Værøy kommune har en lav ulykkesfrekvens. En lav ulykkesfrekvens er selvfølgelig bra da det er dette man jobber mot, men det avstedkommer også utfordringer i ulike varianter. Kompetansebygging gjennom erfaring tar lang tid med så vidt få hendelser. En lav hendelsesfrekvens kan også bidra til at det er vanskeligere å opprettholde engasjementet blant mannskapsgruppen.

Forskriftskrav medfører at kommunen må opprettholde en minimumsberedskap lokalt. Kommunen må også ta høyde for at bistandshjelp utenfra ikke alltid vil nå frem innen forventet forspenningstid, da klimaet enkelte dager kan forårsake både stengt luftrom og innstilte ferjer. I beredskapsøyemed må brannvesenet dermed dimensjoneres på en slik måte at kommunen er selvhjulpen i noe større grad enn om kommunen hadde vært landfast, og med kort vei til hjelp fra et nabobrannvesen.

Det er etter hvert tunge kompetansekrav som skal innføres, hvor disse kan være vanskelige å innfri både kostnadmessig men også motivasjonsmessig blant brannmannskapene. Brannvesenet har fremdeles etatsopplæring, hvor opplæringen i all hovedsak skjer etter ansettelse. Det at stillingsstørrelsene er så vidt små at man ikke kan knytte bindingstid til ansettelsesforholdet, har medført at personell har avsluttet sitt engasjement med kommunen rett etter at tyngre kompetanseheving er gjennomført.

Brannvesenet på Værøy har lagt "brakk" noen år. Det er i liten/ingen grad gjennomført brannøvelser, og kursing er i all hovedsak heller ikke påbegynt. I tillegg er det en del mangler i vernebekledning, materiell og utstyr. Brannvesenets forutsetninger for innsats er dermed svært redusert i forhold til hva den burde være.

Om kommunen velger å innføre røykdykkertjeneste vil både være et økonomisk spørsmål, men også et spørsmål om hvordan arbeidsgiver ivaretar røykdykkerens sikkerhet under innsats. Med en så lav hendelsesfrekvens som kommunen har, må røykdykkernes kompetanse i all hovedsak tilegnes gjennom øvelser. Dersom kommunen velger å ikke ha røykdykkere, vil det brannforebyggende arbeidet på øya være om mulig enda viktigere, da dette arbeidet vil være brannvesenets førsteinnsats.

Rekruttere og beholde arbeidskraft vil også være en utfordring i tiden fremover. Både med tanke på brannmannens erfaringsbygging som nødvendigvis vil ta tid, samt store opplæringskostnader, vil det være viktig å legge til rette for at den ansatte blir værende i sin funksjon over flere år. Man må i større grad enn tidligere vurdere å igangsette motivasjonstiltak som stimulerer til dette.

B:
**INTERKOMMUNALT BRANNVERNSAMARBEID MELLOM KOMMUNENE VESTVÅGØY,
FLAKSTAD, MOSKENES OG VÆRØY**

ALTERNATIVE LØSNINGSFORSLAG:

0. Videreføring av dagens modell
1. Vertskommunemodellen
2. Andre samarbeidsmodeller:
 - a) Kjøp og salg av tjenester
 - b) Stiftelse
 - c) IKS
 - d) AS
 - e) Kommunalt foretak

Nærmere om forslagene:

0: Videreføring av dagens modell

Vestvågøy kommune selger i dag tjenesten brannsjef, brannsjefens stedfortreder samt leder beredskap til kommunene Flakstad og Moskenes. Det er inngått samarbeidsavtale med Flakstad kommune hvor Vestvågøy brannvesen ivaretar førsteinnsatsen ved Solhøgda bo- og behandlingssenter på Napp. Flakstad har per i dag ikke avtale som ivaretar funksjonene for leder forebyggende samt tilsynspersonell. Moskenes kjøper disse tjenestene i dag fra Vågan brannvesen. Både Flakstad og Moskenes kjøper feie- og tilsynstjenesten fra Vågan. Vestvågøy kommune utfører feiing i egen kommune, mens Værøy ikke har noen avtale per i dag. Det er uttrykt et klart ønske fra kommunene Flakstad, Moskenes og Værøy om å etablere en felles brannordning med Vestvågøy kommune, inkl. feiertjenesten. Alternativet "Videreføring av dagens modell" vurderes dermed ikke nærmere i saken.

1: Vertskommunemodellen

Kommuneloven ble endret pr 1. januar 2007, hvor det ble åpnet for at kommunene i større grad kunne inngå i samarbeidsløsninger seg i mellom uten kommunesammenslåing. Kort fortalt vil et slikt samarbeid innebære at en kommune eller flere etter avtale delegerer utøvelsen av lovpålagte oppgaver til en annen kommune. Avhengig av avtalens innhold og omfang vil den også kunne innebære overføring av arbeidsgiveransvar på de enkelte tjenesteområdene som inngår i avtalen. Saken legger opp til en videreføring av dagens ordning, hvor arbeidsgiveransvaret blir liggende i de respektive kommunene, dvs. de overføres ikke vertskommunen.

Det er to varianter av vertskommunemodellen:

- Administrativt vertskommunesamarbeid
- Vertskommune med nemnd

Administrativt vertskommunesamarbeid: En kommune (samarbeidskommune) kan avtale med en annen kommune (vertskommune) at vertskommunen skal utføre oppgaver og treffe avgjørelser etter delegert myndighet fra samarbeidskommunen i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning. Delegasjon av myndighet skjer ved at kommunestyret selv gir instruks til egen administrasjonssjef om delegasjon til administrasjonssjefen i vertskommunen.

Vertskommune med nemnd: Kommuner som deltar i et vertskommunesamarbeid, kan avtale å opprette én felles folkevalgt nemnd i vertskommunen. Deltakerkommunene kan delegere til nemnda myndighet til å treffe vedtak også i saker av prinsipiell betydning. Dette skal skje ved at kommunestyrene selv delegerer samme kompetanse til nemnda. Nemnda kan delegere til vertskommunens administrasjon myndighet til å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning.

Hver av deltakerne skal være representert med to eller flere representanter i nemnda. Nemnda velger selv blant sine medlemmer leder og nestleder. Det kan avtales at ledervervet skal gå på omgang mellom deltakerne. Nærmere regulering av dette skal fremgå av avtalen. For øvrig gjelder bestemmelsene for faste utvalg så langt de passer. Denne saken tar utgangspunkt i administrativt vertskommunesamarbeid, da denne modellen medfører færrest strukturelle endringer og dermed er mer smidig og mindre resurskrevende enn vertskommunemodell med nemnd. For mer detaljert beskrivelse av modellene vises til vedlegg 2, Kommuneleien – utdrag §§ 28a til 28k.

2: Andre samarbeidsmodeller

Ulike samarbeidsmodeller ble vurdert i konsulentrapporten fra Norsk brannvernforening, som var vedlegg til KS-sak 041/05, hvor konsulentens anbefaling den gang var IKS for hele Lofotregionen. Røst og Vågan trakk seg som kjent fra et fremtidig samarbeid, og ny konsulentrapport for de fire gjenstående kommunene konkluderte igjen med IKS, men hvor politisk behandling i Vestvågøy kommune (FS-sak 86/05) ba administrasjonen om å "...utrede andre organisasjonsformer/økonomi".

Som det fremkommer i kapitlet over, åpnet Kommuneleien så sent som i 2007 for Vertskommunemodellen. Det er denne modellen som vil bli behandlet videre i denne saken, da man forutsetter at de andre samarbeidsmodellene er tilstrekkelig kjent gjennom tidligere prosesser.

Dagens samarbeidsløsning:

Flakstad og Moskenes kommune har fra hhv. 2002 og 2005, kjøpt funksjonene som brannsjef, brannsjefens stedfortreder samt leder beredskap av Vestvågøy kommune. Dette er forholdsvis beskjedne stillingsbrøker, men kommunene er lovpålagt å ha disse funksjonene.

Brannfaglig myndighet utøves av kommunestyret og brannsjefen i de respektive kommunene. I disse kommunene er brannsjefen i Vestvågøy delegert den delen av kommunestyrets myndighet som loven gir anledning til.

Moskenes kommune kjøper funksjonene knyttet til forebyggende oppgaver, herunder leder forebyggende samt tilsynspersonell, i tillegg til feie-/tilsynstjeneste fra Vågan kommune. Flakstad har kjøpt forebyggende tjenester både fra det private marked og fra Vestvågøy kommune, og har i likhet med Moskenes kjøpt feie-/tilsynstjeneste fra Vågan kommune. Værøy kommune har de siste årene ikke hatt mulighet til å gjennomføre de lovpålagte oppgaver fullt ut, og ønsker av den grunn et samarbeid i Vest-Lofoten velkommen.

I samarbeidsperioden med Flakstad og Moskenes er det etablert felles radiosamband mellom disse tre kommunene, hvor samtlige kommuner er tilknyttet 110-sentralen i Narvik. Værøy kommune er i dag tilknyttet 110-sentralen i Salten.

Innen oljevern er Vestvågøy, Flakstad og Moskenes tilknyttet Lofoten og Vesterålen IUA, mens Værøy er tilknyttet Salten IUA.

Vestvågøy kommunestyre fattet i KS-sak 004/10, 2.3.2010, vedtak om å legge feie- og tilsynstjenesten inn i et interkommunalt brannvernssamarbeid i Vest-Lofoten. De andre kommunene, Flakstad, Moskenes og Værøy, har gitt muntlig uttrykk for at de ønsker et samarbeid med Vestvågøy også når det gjelder gjennomføring av feiing, og at den modellen som Vestvågøy kommune måtte legge opp til, kan benyttes i samtlige kommuner som er med i samarbeidet.

Interkommunalt brannvernssamarbeid – Forslag til omfang:

Et fremtidig brannvernssamarbeid i Vest-Lofoten bør omfatte brannberedskapen i den grad dette geografisk og praktisk lar seg løse, herunder spesialkurs og deltidsreform. Ellers bør administrative funksjoner innen brann og feiing, forebyggende brannvernoppgaver samt feie- og tilsynsoppgaver inngå i samarbeidet. Flakstad og Moskenes kjøper i dag feie-/tilsynstjenester hos Vågan kommune, og Moskenes kjøper også forebyggende tjenester derfra. For å få en mest mulig faglig robust organisasjon, bør funksjoner som i dag kjøpes utenfor samarbeidsregionen tas tilbake og legges inn i fellesfunksjonene i vertskommunen. Man vil dermed få et samlet styrket fagmiljø med mindre sårbarhet, i tillegg til lik saksbehandling og forvaltning av lov/forskrift i hele regionen. Denne forutsetningen legges til grunn for det følgende i dette dokumentet.

Som det fremgår i sakens del A, må noe av den lokale brannberedskapen løses lokalt. Kostnaden av denne beredskapen bør bæres av de respektive kommunene, dvs. belastes ikke fellesskapet. På denne måten vil det være opp til det enkelte kommunestyret å vedta lokale beredskapstiltak som ligger over Dimensjoneringsforskriftens minstekrav. Det må også være en forutsetning for samarbeidet at den enkelte kommune forplikter seg til å opprettholde et lokalt beredskapsnivå som er på linje med eller bedre enn krav gitt i Dimensjoneringsforskriften og ROS-analyse. Dette vil være i samsvar med dokumentasjonskravet som stilles til kommunene.

Dimensjonering av fellesfunksjoner:

Dimensjoneringsforskriftens minstekrav til stillingene brannsjef, leder beredskap og leder forebyggende tar utgangspunkt i kommunestørrelse/brannvernregioner med 20 000 innbyggere. Dersom kommunen/regionen har færre innbyggere, beregnes andel årsverk ved å ta innbyggertallet i regionen og dividere med 20 000 innbyggere. Størrelsen på stilling(e) bør eventuelt oppjusteres avhengig av risikoforholdene i kommunen/brannvernregionen. Kravet til stillingsandelene for brannsjef og avdelingsledelse skal sikre at kommunen/brannvernregionen setter av et minimum av ressurser til gjennomføring av brannfaglige oppgaver og administrative driftsfunksjoner knyttet til disse.

Brannvesenets forebyggende avdeling skal være slik bemannet og ha slik kompetanse at de krav som stilles til brannvesenets gjennomføring av forebyggende og kontrollerende oppgaver, oppfylles. Det skal utføres minst ett årsverk brannforebyggende arbeid etter *Forskrift om brannforebyggende tiltak og tilsyn* per 10 000 innbyggere i kommunen/brannvernregionen. Andre forebyggende oppgaver brannvesenet påtar seg, krever ytterligere ressurser.

Ekstern konsulent fra Norsk brannvernforening utredet bemanningsbehovet for feiing og tilsyn av fyringsanlegg i Vestvågøy kommune alene til to årsverk. Flakstad og Moskenes kjøper feiing/tilsyn fra Vågan kommune i dag tilsvarende ca 0,5 årsverk.

Innbyggertall i de fire kommunene var per 1.1.2010 på 13 934, og ligger litt under konsulentens tall fra 2007. Med bakgrunn i innbyggertall, tap av effektive årsverk pga. avspasering befalsvakt samt beredskapsoppgaver som ikke er lederoppgaver, konkluderte konsulenten i sin rapport med et minimumsbehovet for bemanning av funksjoner i samarbeidsregionen til 5 årsverk innen brann og 2,5 årsverk innen feiing/tilsyn.

Reelt behov - Brannsjefens ROS-analyse for økning i årsverk ut over minstekravet:

Konsulenten fra Norsk brannvernforening "glemte" å vurdere antall risikoobjekter i sin rapport. Regionen består av ca 150 tilsynsobjekter. *Forskrift om brannforebyggende tiltak og tilsyn* anslår et forebyggende årsverk til å tilsvare tilsyn på mellom 70 og 80 objekter, og behovet er dermed tilnærmet to fulle stillinger. Erfaringer fra tidligere års tilsyn er at objekter/virksomhetsleder krever mye oppfølging, noe som igjen er ressurskrevende. En annen konsekvens er at objektene ikke "friskmeldes", noe som for enkelte objekttyper kunne åpnet for muligheten til tilsyn kun hvert annet år, med egenkontroll det året tilsynet ikke ble gjennomført. Vestvågøy kommune har i sine tilsynsobjekter tatt inn ca 10 omsorgsboliger.

Dette er ikke gjort i de resterende kommunene, hvor det vil være naturlig å anta at summen av tilsynsobjekter øker noe.

Branntilsynet og oppfølgingen av dette er brannvesenets førsteinnsats. At bygningens tekniske og organisatoriske brannsikkerhetstiltak er innenfor forskriftskravene, er en direkte forutsetning for brannmannskapenes innsatsmuligheter. Om mulig er det forebyggende arbeidet enda viktigere der kommunens brannberedskap ikke har røykdykkertjeneste.

Dimensjoneringsforskriften gir ingen nøkkel for dimensjonering av beredskapsmessige oppgaver som ikke er knyttet til administrativ ledelse, øvelser eller operative oppgaver. Erfaringsmessig vil dette tilsvare ca 0,5 stilling for hele regionen. Dette omfatter bl.a. kontroll, ettersyn og vedlikehold av utstyr.

Tabellen under viser minimumsbemanning for regionen i henhold til forskriftskrav, herunder avdekket behov gjennom ROS-analyse.

Stillingsprosent i hht forskriftskrav

Funksjon	Vestvågøy (%)	Flakstad (%)	Moskenes (%)	Værøy (%)	Sum	Sum inkl bef.vakt
Brannsjef	53	7	6	4	70	100
Leder forebyggende	53	7	6	4	70	87,5
Leder beredskap	53	7	6	4	70	87,5
Forebyggende	146	20	30	14	210	200
Befalsvakt	56				56	
Beredskap	20	10	10	10	50	50
Minimumsbemanning:	382	51	57	36	525	525
Andel bemanning	72,7 %	9,6 %	10,8 %	6,8 %	100 %	

Med bakgrunn i stor region med lange avstander samt kommunikasjon opp i mot 4 "selvstendige" kommuner og mannskapsgrupper, anbefales det å øke lederstillingene både innen forebyggende- og beredskapsavdelingen til hele årsverk dersom kommunene velger å inngå samarbeid. Dette vil medføre en økning på 0,25 årsverk.

Valg av samarbeidsmodell:

Man ser for seg en vertskommunemodell, hvor Vestvågøy kommune ivaretar funksjonen som vertskommune, mens Flakstad, Moskenes og Værøy foreslås som samarbeidskommuner.

Hva er vertskommunemodellen?

Kommuneloven ble endret pr 1. januar 2007, hvor det ble åpnet for at kommunene i større grad kunne inngå i samarbeidsløsninger seg i mellom uten kommunesammenslåing. Det er kapittel 5 i loven som er endret, og som nå gir kommunene anledning til å inngå i et vertskommunesamarbeid slik det her foreslås.

Vedlagt følger Kommunal og Regionaldepartementets veileder «*Interkommunalt samarbeid med lovpålagte oppgaver – ny vertskommunemodell*» som skisserer ordningen, samt utdrag av Kommunelovens kap. 5, §§ 28a – k.

Kort fortalt vil et slikt samarbeid innebære at en kommune eller flere, etter avtale delegerer utøvelsen av lovpålagte oppgaver til en annen kommune. Avhengig av avtalens innhold og omfang vil den også kunne innebære overføring av arbeidsgiveransvar på de enkelte tjenesteområdene som inngår i avtalen. En har i denne saken ikke sett på en modell med overføring av arbeidsgiveransvar, men tatt utgangspunkt i at hver kommune beholder arbeidsgiveransvaret for egen innsatsstyrke. Man søker dermed å gjøre minst mulig strukturelle endringer i kommuneadministrasjonene samtidig med at man innfører vertskommunemodellen.

Formkrav, avtaler, avgrensinger, etc.

Avtaler om vertskommunesamarbeid vil innebære at alle kommunene i samarbeidet må fatte likelydende vedtak, og at delegerte fullmakter til rådmannen på det aktuelle området videredelegeres til vertskommunens rådmann.

Følgende skal ivaretas av den enkelte kommune i forbindelse med opprettelse av vertskommunesamarbeid:

- Vedtak i kommunestyret i de fire kommunene, både om inntreden i samarbeidet, om ordningens omfang og avtalens innhold.
- Avtale om vertskommunesamarbeid, underskrevet av ordførerne i de samarbeidende kommuner etter KommuneLO §28e.
- Delegasjon av myndighet fra rådmennene i de samarbeidende kommuner til rådmannen i vertskommunen, etter KommuneLO §28b jf §28a.

Vertskommunen skal igjen ivareta utarbeidelse av felles brannordningsdokument som oversendes Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap for uttalelse.

Delegasjon av myndighet fra kommunestyret til rådmannen skjer jf. Delegasjonsreglementet i den enkelte kommune. Dette skal normalt ikke medføre behov for endringer ved overgang til vertskommunemodellen. Dersom dette medfører behov for endringer av en kommunes delegasjon av myndighet til rådmannen, forutsettes det at kommunen selv ivaretar dette for å tilpasse seg de vilkår som fremgår av vertskommuneavtalen.

En forutsetter at rådmennene i samarbeidskommunene delegerer sin myndighet videre til rådmannen i vertskommunen. Dette skjer skriftlig. En viktig konsekvens er at det er rådmannen i vertskommunen som da overtar en del formelle funksjoner på vegne av samarbeidskommunene. Blant annet vil dette gjelde utførelse og beslutningsmyndighet i henhold til den avtale som inngås under vertskommunemodellen. Det vil også ha den konsekvens, se lenger ned, at underinstanskompetansen i klagesaker også delegeres til vertskommunen.

Vertskommunesamarbeid vil alltid ha den begrensning at saker av prinsipiell betydning ikke omfattes av samarbeidet, slike saker skal alltid behandles av den enkelte kommune.

Forholdet til de ansatte samt behov for oppbemanning av organisasjonen

Sak om vertskommunesamarbeid vil medføre enkelte konsekvenser for de ansatte per i dag. Funksjonene brannsjef, brannsjefens stedfortreder/varabrannsjef samt leder beredskap vil få en økning i sitt geografiske ansvarsområde ut over dagens nivå, i tillegg til at bemanningen i vertskommunen økes dersom saken vedtas. Hovedarbeidsoppgaver og kontorsted blir allikevel det samme.

For Flakstad og Moskenes kan deler av arbeidet som i dag ivaretas/utføres av enkelte i mannskapsstyrken, bli overført til nyopprettet funksjon.

Deltidsmannskapetets lønnsavtaler varierer i dag for de enkelte kommuner, hvor man ved et tettere interkommunalt samarbeid bør søke mest mulig likhet i avtaler og avlønning.

Oppbemanning av organisasjonen:

Stillingsbehovet er på 5,25 årsverk totalt i regionen. Vertskommunen (Vestvågøy) oppbemanner eget brannvesen med to branningeniører, i tillegg til funksjonene brannsjef, varabrannsjef/leder forebyggende, leder beredskap samt 0,25 årsverk innen beredskapsoppgaver som fordeles på de to avdelingslederne, til sammen 5 årsverk. Dette gir en økning på to årsverk ut i fra dagens nivå. I tillegg oppbemannes feiersiden med ett årsverk, dvs. til sammen to feiere kfr. k-sak 004/10.

Med bakgrunn i samarbeidsområdets størrelse og geografi foreslås det videre at det opprettes en kombinert feier/beredskap stilling i Flakstad kommune på 0,75 årsverk, **som** ivaretar feiingen i de tre vestligste kommunene, samt beredskapsoppgaver knyttet til disse stasjonene. Stillingen skal også bistå leder beredskap med planlegging og gjennomføring av opplæring og øvelser.

Dersom det blir vedtatt å øke lederstillingene med 0,25 årsverk som nevnt tidligere i saken, vil vertskommunen fremdeles ha 5 årsverk, mens beredskapsoppgavene overføres Flakstad kommune hvor stillingsstørrelsen på 0,75 årsverk økes til 1 årsverk.

Klagebehandling i en vertskommunemodell

Spørsmålet er reist i andre tilfeller hvor en har inngått i slike samarbeid, og hvor KRD har gitt følgende avklaring:

«I tilfelle der administrasjonen i vertskommunen er underinstans, vil ei klage på vedtak som er gjort av vertskommunen, blir førebudd av administrasjonen i vertskommunen før ho eventuelt blir send til den statlege klageinstansen som er nemnd i den aktuelle særlova. I høyringsnotatet reiser departementet spørsmålet om klaga i slike tilfelle bør sendast til den statlege klageinstansen via administrasjonssjefen i samarbeidskommunen. Bakgrunnen for ei slik løysing vil vere at når klaga går via administrasjonssjefen, vil han eller ho vere orientert om klagesakene som gjeld kommunen. Med utgangspunkt i at administrasjonssjefen i samarbeidskommunen etter vertskommunemodellen skal ha kunnskap om saker i sin eigen kommune, kan ei slik ordning vere tenleg. Det blir presisert at dersom kommunane etablerer ei ordning der klaga går via administrasjonssjefen i samarbeidskommunen, har vedkommande likevel ikkje underinstanskompetanse.»

En foreslår her at klage på Brann- og eksplosjonsvernlovens område forberedes av underinstansen (vertskommunen) og at den sendes via rådmannen i samarbeidskommunen. Dette vil innebære at klage på vedtak etter Brann- og eksplosjonsvernloven gjøres kjent for hjemkommunen. Det er likevel viktig å påpeke at når oppgaven er delegert til en annen kommune, er underinstanskompetansen jf klagebehandling også delegert. Det vil si at samarbeidskommunene i slike tilfeller vil være avskåret fra å foreta saksbehandling i forbindelse med klagesaker, unntaket er de vedtak som kan omgjøres jf. Forvaltningslovens §35, 1. ledd.

(Utdrag av FVL § 35. (omgjøring av vedtak uten klage). Et forvaltningsorgan kan omgjøre sitt eget vedtak uten at det er påklaget dersom ... a) endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser)

Dette kan oppleves som en begrensning i forhold til dagens løsning, men i praksis vil dette ikke ha betydning. Årsaken er at rådmannen og politiske utvalg har begrenset instruksjonsmyndighet overfor de tjenester som utøves etter Brann- og eksplosjonsvernloven.

Geografiske og organisasjonsmessige forhold - vertskommune/samarbeidskommune

De fire kommunene er forskjellige mht. innbyggertall, antall risikoobjekter og antall utrykninger, for å nevne noe. Værøy vil by på operative utfordringer med tanke på overordnet ledelse fra en brannsjef som vil være avskåret både fysisk, og i dag også kommunikasjonsmessig, fra innsatsstyrken. Hvordan dette praktisk skal løses, må instruksfestes.

Rådmennene i de fire kommunene ønsker å prøve vertskommunemodellen innen området brann og feiing, ved at Vestvågøy tar rollen som vertskommune, mens Flakstad, Moskenes og Værøy deltar som samarbeidskommuner. Det fremmes tilnærmet likelydende innstillinger for de fire kommunestyrene. Ordlyden vil være noe annerledes for Vestvågøy i og med at kommunen bes om å være vertskommune.

Daglig samarbeid mellom kommunene i vertskommunesamarbeidet

Overføring av oppgaver og myndighet til en av kommunene, nødvendiggjør formaliserte sjekkpunkter i forhold til oppfølging, evaluering og videreutvikling av samarbeidet. Det anses derfor som naturlig at samarbeidet får noen faste evalueringsmøter. Rådmennene ønsker ett evalueringsmøte i året gjennom hele samarbeidsperioden. Dette blant annet for å ivareta informasjon og drøftinger med hverandre, det være seg i forbindelse med tilsyn,

budsjettarbeid, avklaringer av saker opp mot grensegangen av hva som er av prinsipiell betydning og dermed skal behandles politisk, forholdet til virksomhetsplaner/styringsdokument, saker som skal fremmes for politisk behandling i kommunene, mv. Listen er ikke uttømmende.

Ut fra dette foreslås at brannsjefen minst 1 gang i året, og ellers etter behov, møter rådmennene, hvor en ser på praksis opp mot avtalens utforming og innhold, samt diskuterer aktuelle problemstillinger. En anser det som naturlig at økonomisjefen i enten vertskommunen eller en av samarbeidskommunene deltar på disse møtene, blant annet for å kunne gi relevant informasjon om utviklingstrekk kommunene bør være orientert om og som kan ha betydning.

En foreslår at brannsjefen i budsjetteringsspørsmål avklarer budsjettforslag i samråd med økonomisjefene i de samarbeidende kommunene, jf neste års budsjett og revisjoner, og at arbeidet mot politisk behandling i den enkelte kommune ivaretas av rådmannen/rådmennene.

Kostnadsfordelingsnøkkel for fellesfunksjonene

Dimensjoneringsforskriften tar utgangspunkt i innbyggerantall for å fastslå størrelsene på administrative og forebyggende funksjoner innen brannvesenets oppgaver. Videre er tilsynsbehovet korrigert med bakgrunn i antall tilsynsobjekter i de respektive kommunene. Som kostnadsfordelingsnøkkel for brantntjenesten anbefales at hver kommunes reelle bemanningsbehov legges til grunn. Kostnadene blir dermed de samme enten man velger samarbeid eller ikke.

Vertskommunens kostnader knyttet til administrasjon av feiertjenesten anbefales fordelt mellom kommunene, hvor antall piper/ildsted i den enkelte kommune legges til grunn. Det anbefales at det utarbeides en lokal forskrift for tjenesten som omfatter hele regionen, hvor bl.a. betalingssatser blir angitt.

Kostnader knyttet til samarbeid kontra det å stå alene

Bemanningsbehovet i Værøy kommune er på 36 % uavhengig av om kommunen velger å inngå samarbeid eller ikke. Kostnadene ved dagens drift er på ett vis mindre relevant, da den for alle kommunene ikke er i tråd med kravet i forskriftene. Alternativene som da vurderes er enten å drive alene i tråd med forskriftskrav, eller å samarbeide.

Tabellen under tar utgangspunkt i den enkelte kommunes reelle bemanningsbehov, jfr. tabellen på side 4. Kostnadene tar utgangspunkt i at ett årsverk koster kr 700 000,- (detaljene er spesifisert i den første tabellen under). Dette normtallet er også lagt til grunn for å sette tall på dagens kostnader i Vestvågøy kommune. Inntekter pga salg av tjenester vestover er hentet direkte av regnskapstall. For Flakstad og Moskenes er dagens kostnader knyttet til eksisterende samarbeidsavtaler lagt til grunn, mens tall fra Værøy er hentet fra budsjettets lønnspost.

	Per årsverk	Sum
Lønn (snitt)	430 000	2 258 000
Sosiale utgifter (pensjon 20%, aga 5,1%, forsikring)	130 000	683 000
Husleie (1.500 per kvm, 20 kvm/person)	30 000	158 000
Kontorhold (IKT, telefon, materiell)	50 000	263 000
Reiser, kjøregodtgjørelse	30 000	158 000
Opplæring	30 000	158 000
1 årsverk =	700 000	3 675 000

Fordeling	Vestvågøy	Flakstad	Moskenes	Værøy	Sum
<i>Bruttobudsjett (5,25 årsverk á 700')</i>					3 675 000
<i>Minimumsbemanning</i>	3,82	0,51	0,57	0,36	5,25
<i>Andel bemanning</i>	72,7 %	9,6 %	10,8 %	6,8 %	100 %
Kostnad	2 672 719	353 738	398 642	249 900	3 675 000
<i>Dagens kostnad</i>	1 782 000	179 000	209 000	100 000	
Endring brutto kost	890 719	174 738	189 642	149 900	

Bemanningsbehovet i Værøy kommune alene medfører en kostnadsøkning ut over dagens budsjett på ca kr 150 000,-, og er uavhengig om kommunen velger å stå alene eller samarbeide.

Dersom kommunen velger en samarbeidsløsning, anbefales det allikevel å øke lederstillingene innen forebyggende- og beredskapsavdelingen med til sammen 0,25 årsverk. Det ble den 16.7.2010 søkt Fylkeskommunen om kr 250 000,- i årlige skjønnsmidler for å dekke denne kostnaden samt forventede utvidede reisekostnader innad i regionen pga lange avstander. (Søknaden ble knyttet opp mot en samarbeidsløsning samt en bemanning på 5,5 årsverk.)

Det er knyttet kompetansekrav også til de administrative funksjonene i brannvesenet, samt tilsynspersonell. Dersom kommunene velger å stå alene må det dermed påregnes opplæringskostnader i de funksjonene som ikke fyller kravet. Tabellen under viser kostnader knyttet til de ulike kursene.

Kurs	Brannsjefkurs trinn III	Forebyggende kurs	Beredskapskurs trinn I	Beredskapskurs trinn II
Kostnader	64 000	55 000	76 000	76 000

Ophør av vertskommunesamarbeid

Det følger av KL §28 i at samarbeidet kan oppløses øyeblikkelig dersom alle kommunene er enige om dette, eller en av kommunene kan tre ut av ordningen med ett års varsel.

Konklusjon:

Denne saken er et direkte resultat av tidligere fattede kommunestyrevedtak. Allerede i 2002 anbefalte Lofotråde at man skulle få til et "Oppgavefordelingsprosjekt" i Lofoten, hvor et av disse prosjektene var samarbeid innen brann- og feiertjenesten. Røst og Vågan trakk seg etter hvert fra prosjektet, mens de fire resterende kommunene fortsatte arbeidet mot en felles samarbeidsløsning. Ny ROS-analyse ble bestilt fra Norsk brannvernforening for alle fire kommunene, hvor denne ble ferdigstilt i 2007. Stort arbeidspress i administrasjonen i Vestvågøy gjorde at denne ble satt på vent til 2009/10. I mars 2010 fattet kommunestyret i Vestvågøy vedtak om å legge feie- og tilsynstjenesten inn i et interkommunalt brannvernsamarbeid i Vest-Lofoten.

Kommunen(e) skal overfor sentral tilsynsmyndighet dokumentere at *Dimensjoneringsforskriftens* krav til organisering, utrustning og bemanning oppfylles alene eller i samarbeid med andre. Denne dokumentasjonen skal oversendes *Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap*, som vil ha sanksjonsmyndighet dersom kommunen(e) velger å ikke følge forskriftskravene.

Det er blitt avdekket at bemanningsnivået i brannvesenets administrative og forebyggende funksjoner per i dag ikke er i tråd med forskriftskravene i noen av kommunene. Personellressursene må dermed økes uavhengig av om kommunene samarbeider eller ikke. Da dimensjoneringskriteriene i all hovedsak er knyttet til antall innbyggere og antall tilsynsobjekter i kommunene/regionen, gir et samarbeid heller ikke økonomisk uttelling med tanke på å redusere antall årsverk.

Værøy brannvesen har et bemanningsbehov alene på 0,36 årsverk. For Værøy kommune vil økningen være på ca kr 150 000,- ut over dagens budsjett, jfr. tabellen under.

En av hovedutfordringene til kommunene i dag er å kunne rekruttere og beholde ansatte med rett fagkompetanse i stillingene over tid. Gjennomtrekken kan være stor, noe de minste kommunene spesielt er utsatt for. Et fagmiljø med en grunndimensjonering som skissert i saken, ansees å være attraktivt på arbeidsmarkedet.

Et interkommunalt brannvernsamarbeid i Vest-Lofoten vil styrke fagkompetansen i regionen, spesielt med tanke på de minste kommunene. Dimensjoneringsbehovet gir grunnlag for en mer robust organisasjon enn dagens ordning. Samarbeidskommunene vil få en administrasjon og ledelse som innehar disse funksjonene på heltid. Denne kompetansen vil bl.a. være viktig ved større beredskapsmessige hendelser som krever ledelse på et overordnet nivå, men også i den daglige driften og i prioriteringen av brannvesenets daglige/årlige gjøremål. Et nært samarbeid mellom brannvesenets forebyggende avdeling og beredskapsavdeling er også viktig, da byggets brannsikring og brannforebyggende tiltak vil være med å danne grunnlage for brannvesenets taktiske prioriteringer under en reell hendelse.

Et tettere samarbeid mellom kommunene vil i større grad bidra til lik saksbehandling både innenfor forebyggende tilsynsarbeid, i tillegg til at informasjonsarbeidet opp i mot publikum må kunne forventes å øke. Beredskapsmessig er det svært hensiktsmessig å samarbeide på tvers av kommunegrensene når det gjelder Deltidsreformen, brannmannens grunnopplæring. Allerede nå samarbeides det omkring spesialkursing, noe som vil være naturlig å videreutvikle både på mannskaps- og ledelsesnivå. Det er i øyeblikket etablert et uformelt samarbeid mellom Avinor, Sikkerhetssenteret og Vestvågøy brannvesen ang. øvelsesfelt. En videreutvikling av dette gjør at man i fremtiden ser for seg et kompetansesenter innen brannvern, hvor bl.a. brannvesenet står for salg av kurs og tjenester også til private aktører.

Bemanningsbehovet innen brannvesenet er i henhold til forskriftskrav dimensjonert til 5,25 årsverk for hele regionen. I tillegg er det et behov for 2,5 årsverk innen feiing og tilsyn av fyringsanlegg. Med bakgrunn i regionens kompleksitet, herunder lange avstander samt kommunikasjon opp i mot 4 "selvstendige" kommuner og mannskapsgrupper, anbefales det å øke brannvesenets lederressurser med 0,25 årsverk. Man øker dermed antall årsverk i regionen fra 5,25 til 5,5 årsverk. Det er søkt Fylkesmannen om årlige skjønnsmidler på kr 250 000,- for å dekke opp disse merkostnadene.

Det halve årsverket på beredskap anbefales kombinert med 0,5 årsverk feiing/tilsyn. Denne stillingen tenkes primært lagt til Flakstad, samtidig med at den vil ha sin fagtilknytning til vertskommunen. Man tenker seg videre en flyt mellom fagstillingene i vertskommunen og kombinertstillingen i Flakstad kommune, hvor man til enhver tid benytter seg av den fagkompetansen som kreves på tvers av kommunegrensene.

Ut fra ovennevnte anbefales at Vestvågøy, Flakstad, Moskenes og Værøy kommuner inntre i samarbeid etter vertskommunemodellen, på de områder som fremgår av vedlagte avtale. En anbefaler videre at Vestvågøy er vertskommune i samarbeidet. Kostnadsfordelingsnøkkelen anbefales basert på bemanningsbehovet i de respektive kommunene.

Med forbehold om politisk godkjenning anbefales oppstart 1. januar 2011, dersom saken rekker behandling i kommunene innen da. I annet tilfelle settes datoen når de nødvendige vedtak og underskrifter er på plass, til den 1. i måneden etter.

C: FELLES INTERKOMMUNAL BRANNORDNING

Brannordningsdokument ligger ved saken som eget vedlegg. Brannordningen må vedtas av kommunestyret, og skal deretter videresendes Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

Rådmannens innstilling:

Forslag til vedtak:

A: Dimensjonering av brann- og redningstjenesten i Værøy kommune

(Det presiseres at kostnader knyttet til vedtak under del A ikke skal belastes et evt. interkommunalt samarbeid, men er en kostnad knyttet til Værøy kommunes lokale brannberedskap. Det presiseres videre at dimensjoneringen av brannvesenets forebyggende oppgaver samt brannvesenets lederoppgaver ikke er med i denne saken, men i neste sak, del B.)

1. Værøy kommunestyre vedtar oppgradering av ny brannstasjon. Kostnader ca. kr 1 000 000,-.
2. Værøy kommunestyre vedtar innkjøp av "ny" førsteutrykningsbil. Kostnader ca. kr 80 000
3. Værøy kommunestyre vedtar oppgradering av vernebekledning, materiell og utstyr. Kostnader ca. kr 720 000,-.
4. Værøy kommunestyre vedtar f.o.m. 2011 å øke øvelsesfrekvensen for brannmannskaper med fire øvelser å tre timer per øvelse. Økning i årlige driftskostnader tilsvarende kr. 33 000,- innarbeides i brannvesenets rammer fra 2011.
5. Værøy kommunestyre vedtar gjennomføring av brevkurs i brannvern. Kostnader ca. kr 51 000,-.
6. Værøy kommunestyre vedtar oppstart av Deltidsreformen i 2011. Økning i årlige driftskostnader tilsvarende kr 392 000,- uten tildeling av skjønnsmidler, evt. kr 78 000,- med skjønnsmidler, innarbeides i brannvesenets ramme for 2011.
7. Værøy kommunestyre vedtar opprettelse av og inntreden i vertskommunesamarbeid mellom Vestvågøy, Flakstad, Moskenes og Værøy kommuner. Vestvågøy kommune er vertskommune, mens Flakstad, Moskenes og Værøy er samarbeidende kommuner. Oppstart settes til 1. januar 2011, evt. med forlengelse til de nødvendige vedtak og underskrifter er på plass, til den 1. i måneden etter.
En forutsetning for samarbeidet er at samarbeidskommunenes lokale beredskap kan dokumenteres å ligge innenfor Dimensjoneringsforskriftens standardkrav. Eventuelle avvik forutsettes lukket jfr. normal prosedyre for avvikshåndtering. Vestvågøy kommune ivaretar etter delegasjon følgende oppgaver på vegne av *Flakstad, Moskenes og Værøy kommuner:*
Kommunens myndighet etter lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlige stoffer og om brannvesenets redningsoppgaver av 14. juni 2002 nr. 20 med tilhørende forskrifter delegeres til administrasjonssjefen (rådmannen i vertskommunen) for videre delegering til brannsjefen.
8. Værøy kommunestyre vedtar bemanningsbehov innen branntjenesten i regionen på 5,5 årsverk, dvs. 0,25 årsverk ut over minstekravet. Dersom kostnadene tilsvarende 0,25 årsverk ikke dekkes gjennom skjønnsmidler må kr 43 000,- tas inn i brannvesenets ramme for 2011.
9. Værøy kommunestyre vedtar en betalingsordning hvor kommunene betaler i henhold til faktisk bemanningsbehov. Faktisk bemanningsbehov for Værøy kommune er på 0,36 årsverk, hvor økninger på kr 150 000,- innarbeides i brannvesenets ramme fra 2011.

10. Kostnader knyttet til kommunens lokale brannberedskap dekkes av Værøy kommune alene og belastes dermed ikke samarbeidskommunene økonomisk.
11. Værøy kommunestyre vedtar å legge feiertjenesten inn i det interkommunale brannvernssamarbeidet, hvor Vestvågøy kommune som vertskommune ivaretar tjenestens fagansvar. Tjenestens administrasjonskostnader fordeles mellom kommunene, og baseres på den enkelte kommunes antall piper/ildsteder. Det skal utarbeides felles forskrift for tjenesten. Feiertjenesten er selvfinansiert.
12. Værøy kommunestyre vedtar brannordningsdokument...

04.01.2011 FORMANNSKAP

Formannskapet tiltrådte enstemmig rådmannens innstilling med følgende endringer:

FS-007/11 Innstilling:

1. Værøy kommunestyre vedtar oppgradering av ny brannstasjon. Kostnader ca. kr 1 000 000,-.
2. Værøy kommunestyre vedtar innkjøp av "ny" førsteutrykningsbil. Kostnader ca. kr 80 000
3. Værøy kommunestyre vedtar oppgradering av vernebekledning, materiell og utstyr. Kostnader ca. kr 720 000,-.
4. Værøy kommunestyre vedtar f.o.m. 2011 å øke øvelsesfrekvensen for brannmannskaper med fire øvelser á tre timer per øvelse. Økning i årlige driftskostnader tilsvarende kr. 33 000,- innarbeides i brannvesenets rammer fra 2011.
5. Værøy kommunestyre vedtar gjennomføring av brevkurs i brannvern. Kostnader ca. kr 51 000,-.
6. Værøy kommunestyre vedtar oppstart av Deltidsreformen i 2011. Økning i årlige driftskostnader tilsvarende kr 392 000,- uten tildeling av skjønnsmidler, evt. kr 78 000,- med skjønnsmidler, innarbeides i brannvesenets ramme for 2012.
7. Værøy kommunestyre vedtar opprettelse av og inntreden i vertskommunesamarbeid mellom Vestvågøy, Flakstad, Moskenes og Værøy kommuner. Vestvågøy kommune er vertskommune, mens Flakstad, Moskenes og Værøy er samarbeidende kommuner. Oppstart settes til 1. januar 2011, evt. med forlengelse til de nødvendige vedtak og underskrifter er på plass, til den 1. i måneden etter.
En forutsetning for samarbeidet er at samarbeidskommunenenes lokale beredskap kan dokumenteres å ligge innenfor Dimensjoneringsforskriftens standardkrav. Eventuelle avvik forutsettes lukket jfr. normal prosedyre for avvikshåndtering. Vestvågøy kommune ivaretar etter delegasjon følgende oppgaver på vegne av *Flakstad, Moskenes og Værøy kommuner*:
Kommunens myndighet etter lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlige stoffer og om brannvesenets redningsoppgaver av 14. juni 2002 nr. 20 med tilhørende forskrifter delegeres til administrasjonssjefen (rådmannen i vertskommunen) for videre delegering til brannsjefen.
8. Værøy kommunestyre vedtar bemanningsbehov innen branntjenesten i regionen på 5,5 årsverk, dvs. 0,25 årsverk ut over minstekravet. Dersom kostnadene tilsvarende 0,25 årsverk ikke dekkes gjennom skjønnsmidler må kr 43 000,- tas inn i brannvesenets ramme for 2011.

9. Værøy kommunestyre vedtar en betalingsordning hvor kommunene betaler i henhold til faktisk bemanningsbehov. Faktisk bemanningsbehov for Værøy kommune er på 0,36 årsverk, hvor økninger på kr 150 000,- innarbeides i brannvesenets ramme fra 2011.
10. Kostnader knyttet til kommunens lokale brannberedskap dekkes av Værøy kommune alene og belastes dermed ikke samarbeidskommunene økonomisk.
11. Værøy kommunestyre vedtar å legge feiertjenesten inn i det interkommunale brannvernssamarbeidet, hvor Vestvågøy kommune som vertskommune ivaretar tjenestens fagansvar. Tjenestens administrasjonskostnader fordeles mellom kommunene, og baseres på den enkelte kommunes antall piper/ildsteder. Det skal utarbeides felles forskrift for tjenesten. Feiertjenesten er selvfinansiert.

11.01.2011 KOMMUNESTYRE

Formannskapets innstilling ble enstemmig vedtatt.

KS-007/11 Vedtak:

1. Værøy kommunestyre vedtar oppgradering av ny brannstasjon. Kostnader ca. kr 1 000 000,-.
2. Værøy kommunestyre vedtar innkjøp av "ny" førsteutrykningsbil. Kostnader ca. kr 80 000
3. Værøy kommunestyre vedtar oppgradering av vernebekledning, materiell og utstyr. Kostnader ca. kr 720 000,-.
4. Værøy kommunestyre vedtar f.o.m. 2011 å øke øvelsesfrekvensen for brannmannskaper med fire øvelser á tre timer per øvelse. Økning i årlige driftskostnader tilsvarende kr. 33 000,- innarbeides i brannvesenets rammer fra 2011.
5. Værøy kommunestyre vedtar gjennomføring av brevkurs i brannvern. Kostnader ca. kr 51 000,-.
6. Værøy kommunestyre vedtar oppstart av Deltidsreformen i 2011. Økning i årlige driftskostnader tilsvarende kr 392 000,- uten tildeling av skjønnsmidler, evt. kr 78 000,- med skjønnsmidler, innarbeides i brannvesenets ramme for 2012.
7. Værøy kommunestyre vedtar opprettelse av og inntreden i vertskommunesamarbeid mellom Vestvågøy, Flakstad, Moskenes og Værøy kommuner. Vestvågøy kommune er vertskommune, mens Flakstad, Moskenes og Værøy er samarbeidende kommuner. Oppstart settes til 1. januar 2011, evt. med forlengelse til de nødvendige vedtak og underskrifter er på plass, til den 1. i måneden etter.
En forutsetning for samarbeidet er at samarbeidskommunenenes lokale beredskap kan dokumenteres å ligge innenfor Dimensjoneringsforskriftens standardkrav. Eventuelle avvik forutsettes lukket jfr. normal prosedyre for avvikshåndtering. Vestvågøy kommune ivaretar etter delegasjon følgende oppgaver på vegne av *Flakstad, Moskenes og Værøy kommuner*:
Kommunens myndighet etter lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlige stoffer og om brannvesenets redningsoppgaver av 14. juni 2002 nr. 20 med tilhørende forskrifter delegeres til administrasjonssjefen (rådmannen i vertskommunen) for videre delegering til brannsjefen.
8. Værøy kommunestyre vedtar bemanningsbehov innen branntjenesten i regionen på 5,5 årsverk, dvs. 0,25 årsverk ut over minstekravet. Dersom kostnadene tilsvarende 0,25 årsverk ikke dekkes gjennom skjønnsmidler må kr 43 000,- tas inn i

brannvesenets ramme for 2011.

9. Værøy kommunestyre vedtar en betalingsordning hvor kommunene betaler i henhold til faktisk bemanningsbehov. Faktisk bemanningsbehov for Værøy kommune er på 0,36 årsverk, hvor økninger på kr 150 000,- innarbeides i brannvesenets ramme fra 2011.
10. Kostnader knyttet til kommunens lokale brannberedskap dekkes av Værøy kommune alene og belastes dermed ikke samarbeidskommunene økonomisk.
11. Værøy kommunestyre vedtar å legge feiertjenesten inn i det interkommunale brannvernsamarbeidet, hvor Vestvågøy kommune som vertskommune ivaretar tjenestens fagansvar. Tjenestens administrasjonskostnader fordeles mellom kommunene, og baseres på den enkelte kommunes antall piper/ildsteder. Det skal utarbeides felles forskrift for tjenesten. Feiertjenesten er selvfinansiert.